

ÇERKEZYA BAKANININ OLGUNLUĞU

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Pazartesi, 06 Şubat 2017 06:53 -

Türkiye’de Çerkezlere sempati göstermeyen var mıdır? Kafkasya’dan 153 yıl önce kopup gelerek ülkemizin çeşitli yerlerinde mekân tutan Çerkezler, Kafkas eteklerindeki kadim yurtlarında edindikleri milli özellikleriyle de Türk toplumu içinde kendilerine önemli bir yer edinmişlerdir. Türkiye’yi kendilerinden koparılamaz bir yurt saymakla birlikte milli özelliklerini de korumaya çalışmaktadırlar. Büyük Göç’ün 130. Yılına rastlayan 1994 yılında Türkiye’deki Çerkezler, çeşitli etkinlikler yaptılar. Bunlardan biri de Ankara’da Kafkas Dernekleri Federasyonu’nun düzenlediği “Göç’ün 130. Yılında Çerkezler ve Çerkez Ethem” idi. Çerkez Ethem’in bu konuya dâhil edilmesinin nedeni, Çerkez Ethem’in ihanet ettiği yargısının da sorgulanması olmalıydı. Çerkezler, Ethem’in hain sayıldığı resmi tarihin bütün Çerkezleri töhmet altında bıraktığına inanıyorlardı. Benim bu etkinliğe davet edilmemim nedeni ise “Çerkez Ethem’in İhaneti” adlı bir kitap yazmış olmamdı. 29 Mayıs 1994

günü Ankara Beştepeler’de Federasyonun konferans salonunun kürsüsünde beş konuşmacı yerimizi aldık. Konu ister istemez Ethem’in ihanet edip etmediği konusu etrafında düğümlendi. Öteki dört konuşmacı bu konudaki iddialara karşı çıktılar. Ethem’in ihanet etmediğini, en azından bunun kesin olmadığını söylediler. Ben ise kitabımda da apaçık anlatıldığı gibi, Ethem’in Kurtuluş Savaşı’nın ilk evrelerinde büyük hizmetler yaptığı halde Batı Cephesi komutanlığının emrine girmektense Yanan işgal bölgesine geçtiğini, Yunanlılara teslim olduğunu, bununla da kalmayarak Ankara Hükümeti aleyhine Yunanlılarla işbirliği yaptığını anlattım. Panel

boyunca ön sırada oturanlardan biri, sürekli olarak yanındaki kişiye bir şeyler anlatıyor, bu ise tarafımızdan tepkiyle karşılanıyordu. Kimse kendisini de uyarıyordu.

Ben aslında Çerkez arkadaşları anlıyordum. Göçten sonra 130 yıl geçmiş olmasına ve Çerkezler Türkiye’yi tamamen yurt edinmiş olmalarına rağmen “Çerkez” kavramıyla “ihanet” sözcüğünün bir vesile ile yan yana gelmesinden ürküntü duymaları, bir azınlık psikolojisinin eseri idi. Hatta bir gün beni işyerimde ziyaret inceliğini de göstererek kitabımın yeni basımında “Çerkez Ethem” ile “İhanet” sözcüğünün yan yana kullanılmamasını rica etmişlerdi. Ben yayınevini itirazı nedeniyle kitabın adını değiştiremedim ancak önsözünde Ethem’den ötürü Çerkezlere leke sürülemeyeceğini kuvvetlice vurguladım.

ÇERKEZYA’YA DAVET

Panel bitti. İkram için salona çıktık. Birkaç kişi etrafımı sardı. Çerkezlerin seçkin bir topluluğu önünde, dört konuşmacıya karşı bildiklerimi eğip bükmeden savunmaktan geri kalmadığım için topluluğun ilgisi benim üzerimde toplanmıştı.

O ikram sırasında benimle konuşanlardan biri Çerkezya bakanlarından biriymiş. Çevirmen aracılığı ile konuşuyorduk. Meğer panel sırasında yanındaki tercümanlık yapan kişi konuşulanları ona tercüme ediyormuş.

Çerkezya Bakanı:

“Sizi kutluyorum, dedi. Hem görüşlerinizi tek başınıza cesaretle savunduğunuz için, hem de bizim milletimizin tarihindeki bir konu ile derinden ilgilendiğiniz için...”

Bakan, beni Çerkezya’da ağırlamak istediklerini de söylemez mi? Ben olgunluk diye buna derim.

“Memnuniyetle gelirim. Ancak dil sorunu var. Türkiye’den gidecek bir arkadaşla gelebilirim” dedim.

Sezai Kaynak, “Ben gideceğim. Birlikte gideriz” dedi. Fakat daha sonra orada bazı karışıklıklar çıktı ve bu gezi gerçekleşmedi. Olsun, teklif etti ya. Gitmiş gibi oldum... (4 Şubat 2017)